

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ.

Ἀκαδημία τῶν ὠραίων τεχνῶν.

Τῆ 18)30 ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ἐτησία δημοσία συνεδρία τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ὠραίων τεχνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐγνωμεν νὰ δημοσιεύωμεν τακτικῶς τὰ κυριώτατα τῶν πρακτικῶν τῶν διαφορῶν Ἀκαδημιῶν τῆς Γαλλίας, τῶν πολλῶν χάριν σημειοῦμεθα ἐνταῦθα ὅτι τὸ λεγόμενον Πανακαδήμιον (Institut) ἀποτελεῖται ἐκ πέντε ἀκαδημιῶν, τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας (Académie Française), τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων (Académie des Inscriptions et Belles-Lettres), τῆς Ἀκαδημίας τῶν ὠραίων τεχνῶν (Académie des Beaux-Arts), τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν (Académie des Sciences Morales et Politiques) καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν (Académie des Sciences). Οἱ ὄντες μέλη μιᾶς τῶν πέντε τούτων ἀκαδημιῶν δικαιούνται νὰ ὑπογράφωνται μέλη τοῦ Πανακαδημίου (membres de l'Institut). Ἄλλ' οἱ ὄντες μέλη τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας, ἴς ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐστὶν ὀρισμένος εἰς τεσσαράκοντα, ἅπερ καὶ ἀθάνατοι λέγονται, εἶνε δὲ ὑπέροχος πασῶν τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἐκλογή αὐστηρά, ὑπογράφονται μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας (Membres de l'académie Française) Σημειωτέον ἐνταῦθα πρὸς τούτοις, ὅτι τὸ ἐνίοις τῶν ἡμετέρων ἀπονεμηθὲν παράσημον ἀξιωματικοῦ ἀκαδημίας (Officier d'académie) οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς εἰρημένας ἀκαδημίας· τοῦτο ἀνήκει εἰς ἄλλας ἀκαδημίας εἰς αἰ διαερεῖται ἢ ἰσχυρὰ ὑπὸ τὴν ἐπισημὴν τῆς παιδείας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην Université, ἔχουσαν πρόεδρον τὸν ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργόν, ὃς καὶ μόνος ἀπονέμει διὰ διαταγῆς αὐτοῦ, ὑπὸ μόνου αὐτοῦ ὑπογεγραμμένης τὸ παράσημον τοῦτο ὡς καὶ τὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς δημοσίας παιδείας (Officier de l'Instruction publique). Ἄλλὰ πρὸς ταῖς πέντε Ἀκαδημίας ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἕτεροι μὴ καταλεγόμενοι ἐν τῷ Πανακαδημίῳ (Institut), ὡς ἡ Ἰατρική. Μετὰ τὴν παρέκτασιν ταύτην ἐρχόμεθα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ὠραίων τεχνῶν, ἧτις ἐποιήσατο ὡς εἴπομεν ἀρχόμενοι τὴν ἐτησίαν αὐτῆς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Παύλου Dubois. Κατ' αὐτήν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν μουσικοῦ τεμαχίου ἐπιγραφομένου μὲν Ἀμαδῆς συντεθέντος δὲ ὑπὸ Ἐδουάρδου Adenis, ὁ πρόεδρος ἐποιήσατο κατάλληλον προσλαλίαν, ἐν ἧ ἔμνημόνευσε τῶν θανόντων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, πλεξὰς τὸ ἐγκώμιον αὐτῶν. Ἀκολούθως ἀνεκνήρυχθησαν οἱ βραβευθέντες ἐν τοῖς διαφόροις διαγωνίσμασι τῆς Ἀκαδημίας καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κόμης Ἐρρίκος Delaborde, ἰσόβιος γραμματεὺς, ἀνέγνω ἀξιόλογον σημείωσιν περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ τὸ 1750 θανόντος γαλάτου καλλιτέγνου Meissonier.

Ἡ συνεδρία ἔληξε διὰ τῆς ἐκτελέσεως λυρικῆς μουσικῆς, ἧτις ἐβραβεύθη ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς μουσικῆς συνθέσεως.

Ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων

Ἐν Παρισίοις.

(Συνεδρία τῆς 12 νοεμβρίου (30 ὀκτωβρίου).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ πρόεδρος Ἀλεξάνδρος Bertrand ποιεῖται τὸ ἐγκώμιον τοῦ μαρκησίου Hervey de Saint-Denys, θανόντος τῆ προπαρελθούσῃ ἐβδομαδί. Ἀκολούθως ἡ Ἀκαδημία κηρύσσει κενὴν τὴν ἔδραν τοῦ Ἐρνέστου Renan, τῆς ἐτησίας δὲ δημοσίας συνεδρίας ὀρισθείσης τῆ 6)18 νοεμβρίου, οἱ τίτλοι τῶν ὑποψηφίων εἰς διαδοχὴν τοῦ ἐξόχου συγγραφέως ἐξετασθήσονται ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην. ἡ δὲ ἐκλογή γενήσεται ἐπίσης μετὰ ὀκταήμερον, ἧτοι τῆ 20)2 δεκεμβρίου. Ὁ ἰσόβιος γραμματεὺς ἀνακοινοῦται δύο ἐπιστολάς τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείας ὑπουργοῦ κ. Bourgeois περὶ τῆς εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀσίαν ἀποστολῆς τοῦ Dutreuil de Rhins. Ὁ κ. S. Reinach ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πραγματείας αὐτοῦ περὶ τῶν παραδόσεων, αἵτινες συνδέονται πρὸς τὰ μεγαλιθικὰ μνημεῖα. Σημειοῦται δὲ τὴν συγγένειαν τῶν μύθων τούτων μετὰ τῶν ἀποτελούντων τὴν πελασγικὴν θρησκείαν πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πανθέου. Ὁ κ. Reinach συμπραίνων λέγει ὅτι εἶνε φανερόν ὅτι πολλοὺς αἰῶνας πρὸ τῆς μεγάλης ἐνώσεως τῆς συντελεσθείσης διὰ τῆς βωμαϊκῆς κατακτήσεως, ὑπῆρξεν ἑτέρα ἔνωσις, ἴς ἡ αἰτία μὲν εἶ δι' ἡμῶν ἀγνωστος. Ἡ μόνη ἀποδεκτὴ ἐξήγησις, ἣν δύναται τις νὰ δώσῃ ἐστίν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἣν ἠκολούθησεν ὁ πελασγικὸς λεγόμενος πολιτισμὸς ἦν ἀπὸ τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν οὐχὶ δὲ ἡ ἐναντία ὡς γενικῶς ἐπιστεῖετο.

Μετὰ τὸν κ. Reinach ὁ διαπρεπὴς ἑλληνοιστὴς κ. Ἀλφρέδος Croiset ὑποβάλλει τῆ Ἀκαδημίᾳ τὸ κείμενον τοῦ ἀναγνώσματος, ὅπερ ἔμελλε νὰ ποιήσῃ κατὰ τὴν ἐτησίαν δημοσίαν συνεδρίαν καὶ ὅπερ ἐπιγράφεται: Ἡ τέχνη καὶ τὰ ἠθῆ ἐν τοῖς νέοις λόγοις τοῦ Ἰππερίδου.

Ἐἶτα ὁ κ. Julien Havet ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν ὑπομνήματος τοῦ κ. Félix Robiou «περὶ τῆς θρησκευτικῆς καταστάσεως τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα π. Χ.».

Ἀκαδημία τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν

Ἐν Παρισίοις.

Συνεδρία τῆ 30/12 νοεμβρίου.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας, γενομένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γεωργίου Pigot, ὁ ἰσόβιος γραμματεὺς ἀνακοινοῦται τὰς ἐπιστολάς τῶν ἐξ ὑποψηφίων εἰς τὴν κενουθεῖσαν θέσιν ἐν τῷ τμήματι τῆς πολιτικῆς οικονομίας διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Courcelle Seueuil.

Ὁ κ. Ἰούλιος Simon πλαίει τὸν ἔπαινον τῶν ἐξῆς συγγραμμάτων, ἅτινα κατατίθησιν ἐν ὀνόματι τῶν συγγραφέων αὐτῶν: *Mélanges inédits* τοῦ Montesquieu, ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ βαρῶνου Montesquieu· *Puissance militaire des États de l'Europe*, ὑπὸ Molard.

Ὁ κ. Daresté προσφέρει τοῖς συναδέλφοις αὐτοῦ τὸ β' τεῦχος τοῦ *Recueil des inscriptions juridiques grecques*,

ὧν ἐδημοσίευσεν τὸ κείμενον μετὰ μεταφράσεως καὶ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων τῆ συνεργασίᾳ τῶν κ. κ. Haussoullier καὶ Θεοδώρου Reinach.

Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργικῆς τῆς Ἀκαδημίας ἀπηύθυναν τῷ προέδρῳ τοῦ πανεπιστημίου ἐπιστολὴν, καθ' ἣν οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ, ὅτινες μᾶλλον ἐπωφελήθησαν τῶν ἀνακαλύψεων τοῦ Pasteur, προτείνουν τὸν σχηματισμὸν ἐπιτροπῆς συνδρομῶν, ἣς νὰ μεταάσχωσι καὶ οἱ κκ. Duclaux καὶ Grancher, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς 70ῆς ἀμφιετηρίδος τοῦ ἐνδόξου σοφοῦ, ὅστις τιμᾷ τὴν Γαλλίαν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, γενομένην τῇ 19/31 ὀκτωβρίου, ἐγένοντο διάφοροι ἀνακοινώσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν Ἀστρονομίαν, τὴν Γῆν καὶ Φυσικὴν, τὴν Ὀπτικὴν, τὴν Χημείαν, τὴν Ἀνόργανον Χημείαν, τὴν Βιομηχανικὴν Χημείαν, τὴν Ὄργανικὴν Χημείαν, τὴν Θεραπευτικὴν, τὴν Φυσιολογίαν, τὴν Ζωολογίαν, τὴν Συγκριτικὴν Γεωλογίαν, τὴν Παλαιοντολογίαν, κτλ., ὑπὸ διαφόρων σοφῶν, ἐν οἷς

Ὁ μὲν Tisserand ἀνακοινούται τὰς ἐπὶ τοῦ κομήτου τοῦ Barnard, ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντος, ὑπὸ τοῦ Bigourdan ἐν Παρισίοις ἀπὸ τῆς 5/17 μέχρι τῆς 10/22 ὀκτωβρίου γενομένης παρατηρήσεως, σχετικῶς πρὸς τὸ μέγεθος (μεταξὺ τοῦ 13,3" μέχρι τοῦ 13,4" μεγέθους τὴν 5/17), τὴν φαινομενικὴν θέσιν τοῦ κομήτου τούτου καὶ τὴν διάμετρον αὐτοῦ (40"—50"). ἐφ' ὧν στηριζόμενος ὁ Schulhof ἠδυνήθη νὰ ὑπολογίσῃ τὰ παραδοξὰ στοιχεῖα τοῦ νέου κομήτου, στοιχεῖα θεωρηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ὡς μὴ εἰσέτι ὀριστικά, δι' ὧν ἐν τούτοις φαίνεται πιθανὸν ὅτι ὁ ἀστήρ οὗτος ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν περιοδικῶν κομητῶν, ὧν ἡ ἐλλειπτικὴ τροχὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλξιν τοῦ πλανήτου Διός.

Ὁ κ. Ricco, μελετήσας τὴν ὑψίσταμένην σχέσιν μεταξὺ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἐκτάκτων κηλίδων ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου καὶ τῶν γνίνων μαγνητικῶν διαταράξεων, ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1882 μέχρι τοῦ ἐνεστώτους ἔτους, διετύπωσε τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπὶ ἑνδεκα ἐποχῶν μαγνητικῆς διαταράξεως, αἱ ἐπτὰ παρήχθησαν μετὰ τὴν διὰ τοῦ κεντρικοῦ μεσημβριοῦ τοῦ Ἠλίου διάβασιν τῶν μεγάλων κηλίδων.

β) Ἐν γένει, ἀπαδαὶ αἱ ἐκτακτοὶ διαταράξεις, αἱ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἰσχυραί, παρηκολούθησαν τὴν διάβασιν ἐκτάκτων κηλίδων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλων, αἱ δὲ μέτρια ἢ ἀσθενεῖς ἐγένοντο ἄνευ διαβάσεως κηλίδων διὰ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου.

γ) Ἀπαδαὶ αἱ διαταράξεις καθυστεροῦσιν ἐν σχέ-

σει πρὸς τὴν διάβασιν τῶν κηλίδων διὰ τοῦ κεντρικοῦ μεσημβριοῦ.

δ) Αἱ καθυστερήσεις αὗται (μᾶς μόνον ἐξαιρουμένης) κυμαίνονται μεταξὺ 38 καὶ 51 ὥρων (κατὰ μέσον ὄρον 45 ὥρ. 30'), καί, ἐπειδὴ ἡ συνοδικὴ περιστροφὴ τῶν κηλίδων εἶνε περίπου 27 ἡμερῶν, ἦτοι 648 ὥρων, ἡ καθυστέρησις αὕτη ἀνέρχεται εἰς τὸ 1/14 ἡμερῶν περίπου, αἱ δὲ ἀπὸ τῆς μέσης καθυστέρησεως διαφοραὶ αὐτῶν εἶνε κατὰ τι μείζονες τοῦ 1/100 τοῦ χρόνου τούτου τῆς περιστροφῆς!

Ἐκ τούτων ἐπιτεταί, ἐν συντομίᾳ, ὅτι ἡ θέσις τῶν κηλίδων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡλιακοῦ μεσημβριοῦ (τοῦ ἀπέχοντος κατὰ 25^ο ἡλιογραφικοῦ μήκους ἀπὸ τοῦ κέντρου, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ μεγίστου τῶν διαταράξεων), δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε τυχαία.

Ἡ δὲ καθυστέρησις τῶν 45,5 ὥρων, θὰ ἐδείκνυε ταχύτητα μεταδόσεως τῆς ἐπενεργείας τῶν ἡλιακῶν κηλίδων ἐπὶ τοῦ γνίνου μαγνητισμοῦ, περίπου 913 χμ., ἦτοι 335 φθορὰς μικροτέραν τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός.

Ὁ κ. Berthelot ἀνακοινούται τῇ Ἀκαδημίᾳ τὰ περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων ἐσχάτως νέων πειραμάτων πρὸς διευκρίνησιν τοῦ ζητήματος τῶν μέσων δι' ὧν τελείται ἡ ὑπὸ τῶν φυτῶν πρόσληψις τοῦ ἀζώτου τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, συμπληρῶν οὕτω τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου προγενεστέρας αὐτοῦ ἐρεῖνας, καθ' ἃς ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος πρόσληψις γίνεται διὰ τινῶν μικροβίων, ἀνγκύων εἰς τὴν τάξιν τῶν κατωτέρων φυτῶν τῶν περιεχομένων ἐντὸς τῆς φυτικῆς γῆς. Ἄγνωστον ὅμως παρέμενον εἰσέτι, ἐὰν τὰ πλούσια εἰς ἄζωτον στοιχεῖα ἀποτελεῶσι μόνιμα συστατικά τῶν ἰσθῶν τῶν μικροβίων ἢ ἐὰν ἀπλῶς διέρχωνται διὰ τῶν ἰσθῶν τούτων, οὕτως ὥστε ἐξερχόμενα ἀπ' αὐτῶν νὰ ἔχωσι διάφορον τὴν σύνθεσιν, ὡς τοῦτο εἶνε παραδεδογμένον προκειμένου περὶ τῆς προσλήψεως τοῦ ὀξυγόνου ὑπὸ τῶν μυκοδέρμων τῆς ὀξυκῆς ζυμώσεως, ὡς καὶ ἐὰν τὰ μικροβία τοῦ ἐδάφους δὲν ἔχωσιν ἀνάγκην, πρὸς πρόσληψιν τοῦ ἀζώτου, τῆς συνδρομῆς τῶν πρασίνων φυτῶν, κτλ. Τὰ

1) Θεωρῶ καλόν, πρὸς ἀκοπωτέραν κατανόησιν τῶν ἀνωτέρων, νὰ σημειώσω ἐνταῦθα ὅτι αἱ ἡλιακαὶ κηλίδες ἐπανέρχονται ἐντὸς 27,3 ἡμερῶν, ἡ δὲ περίοδος τῆς κινήσεως αὐτῶν, γινομένη ἐκ Δ. πρὸς Α., πρὸέρχεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ δύο κινήσεων, τῆς φαινομενικῆς ἐτήσιας περιφορᾶς τοῦ Ἠλίου περὶ τὴν Γῆν καὶ τῆς περιστροφῆς αὐτοῦ περὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἄξονα: ὅθεν ἀφαιρουμένης τῆς πρώτης τῶν κινήσεων τούτων, ὑπολείπεται ὡς χρόνος περιστροφῆς τοῦ Ἠλίου περὶ ἑαυτὸν 25 ἡμ. 4 ὥρ. 29'.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ αὐτάς ταύτας τὰς κηλίδας, σημειωτέον ὅτι αὗται εἶνε φαινόμενα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐφήμερα, ἐμφανιζόμενα μόνον ἐπὶ τμήματος τῆς ἡλιακῆς ἐπιφανείας, κειμένου ἐντὸς δύο λορίδων τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου περιεχομένων μεταξὺ τῆς 10^ο καὶ 35^ο ἡλιοκεντρικοῦ πλάτους βορείου καὶ νοτίου. Ὑφίστανται διαρκεῖς μεταβολὰς σχήματος καὶ μεγέθους, ἔχουσι δὲ καὶ μικρὰς ἰδίαις κινήσεις. Ἡ παρουσία αὐτῶν παρατείνεται ἐπὶ χρόνον παραλάσσοντα μεταξὺ ἡμερῶν τινῶν καὶ δύο μηνῶν, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν παρουσιάζει ἀξομειώσεις μεγίστου καὶ ἐλαχίστου λίαν αἰσθητάς. Τὸ τελευταῖον μέγιστον συνέβη κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1883, τὸ δὲ τελευταῖον ἐλάχιστον κατὰ τὸ 1889.